

Кіровоградська область
616
Лист. 12

МОНТОРІЙНИЙ ЕКЗЕМПЛЯР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

60-РІЧЧЮ УТВОРЕННЯ СРСР —
60 УДАРНИХ ТИЖНІВ

Є У ДІВЧИНИ МРІЯ

Найбільше молока від корови—3502 кілограми—надоїла в першому році одинадцятій п'ятирічці молода доярка колгоспу імені Шевченка Любо Кожем'яко. Дівчина працює на молочнотоварній фермі № 4, змагається з Галиною Безпалою, керівником комсомольсько-молодіжного колективу МТФ № 2.

Коли трудівниці ферми господарства брали соціалістичні зобов'язання на нинішній рік, Люба, різьно оцінивши власні можливості, дала слово надіти від кожної корови по 3600 кілограмів молока. Пізніше, коли колектив ферми вирішив присвятити 60-річчю утворення СРСР 60 ударних тижнів, молода доярка внесла поправку до власного зобов'язання: справитися з планом до знаменної дати.

780 кілограмів молока від групи корів — такий показник мала Люба Кожем'яко в останній передноворічний тиждень. У дні ударної вахти, присвяченої РРФСР, було досяг-

нуто найвищої середньодобової продуктивності корів з початку зимовостійового утримання — 7,2 кілограма. Ще вагоміший цей результат нині — 7,4 кілограма. Зрозуміло, під час ударного тижня, присвяченого Українській РСР, Люба дала слово надіти від групи не менше 800 кілограмів молока.

Під час недавньої районної комсомольської звітно-виборної конференції Люба Кожем'яко поділилася заповітною мрією — хоче створити нинішнього року на фермі комсомольсько-молодіжний колектив. Щоб працювати гуртом, як подруги Галини Безпалої. Думаю, що перший крок до КМК дівчина зробила: вийшла в лідери колгоспного змагання, молодь потягнулася до неї.

Хай щастить тобі, Любо!

Л. БУРЯК,
завідуючий відділом комсомольських організацій Новомиргородського району ЛКСМУ.

З МОЛОДЕЧИМ ЗАВЗЯТТЯМ

Одним із найбільших підприємств Новоукраїнського району вважається цукрозавод. Працює тут молодь з навколишніх сіл. Має вона міцні зв'язки із землею, адже майже у кожного молодого виробничника в родині хтось зв'язаний з хліборобським ремеслом.

Нині на цукрозаводі трудяться чотири комсомольсько-молодіжні колективи. Сезон цукроваріння вже закінчився, але часу на перепочинку у робітників немає. Кожен комсомолец, майбутній робітник готує своє робоче місце до наступного сезону. Адже своєчасний профілактичний огляд агрегатів, ремонт агрегатів, робочих вузлів — запорука чіткої, безперервної роботи.

Теплоелектростанцію недарма вважають серцем усього заводу. Тож комсомольсько-молодіжна бригада електриків ТЕЦ, яку очолює Андрій Тончук, на особливому рахунку. Ця бригада вже завершила необхідні роботи — електростанція повністю підготовлена до майбутнього сезону.

Як без електроенергії не можна запустити завод, так і без численної апаратури неможливо простежити за складними процесами цукроваріння. Комсомольсько-молодіжний колектив цеху контрольно-вимірвальних приладів Миколи Болгарова закінчує перевірку автоматики. Робота копійка, її можуть виконати лише спеціалісти високої класності. А саме такі хлопці працюють у цьому цеху. Кожен із них має суміжну спеціальність, що значно допомагає в ділі. Тож не дивно, що контрольні-вимірвальна апаратура в дні роботи функціонує нормально.

Найчисленніший КМК підприємства — комсомольсько-молодіжна зміна Володимира Олійниченка. В її складі 60 чоловік. Кожна четверта тонна цукру, що її виробляє завод, — справа цієї зміни.

Комсомольці дбають про якість продукції, про те, щоб кожен кілограм буряка використовався сповна. З оператора Віктора Шевченка, який стежить за чистотою цукрової сирови-

ни, що надходить на переробку, починається складний процес перетворення буряків у цукор. Здавалося б, важко щось удосконалити, втілити нове в технологічну лінію цукровиробництва. Але заводські раціоналізатори постійно в пошуку. Завдяки їхнім старанням досягнуто значного ефекту від впроваджених новинок. Чимало рацпропозицій надходить від членів комсомольсько-молодіжного колективу механічної майстерні, де керівником Володимир Гринний (групкомсорг Микола Андрійченко). До речі, групкомсорг постійно виборює першість у конкурсах професійної майстерності, які часто влаштовуються на підприємстві.

Він — токар-універсал. Коли потрібно виточити складну деталь, то, як правдо, звертаються саме до нього. Нині Микола працює в рахунок квітня, річне завдання хлопця зобов'язав виконати до дня народження комсомолу, а колектив до 65-ї річниці Великого Жовтня. Слюсар Віктор Болотин — теж неабиякий спеціаліст. Він має високий розряд, але не тримає виробничих секретів при собі, щедро ділиться ними з молодими. Наприкінці минулого року колектив вирішив усю продукцію здавати тільки з першого поед'явлення, за рік підвищити продуктивність праці на 5 процентів, розробити і впровадити ряд раціоналізаторських пропозицій.

Хлопці довели, що вони господарі свого слова. Ставши на ударну трудову вахту, присвячену РРФСР, вони показали приклад високопродуктивної праці.

Нині КМК цукрозаводу продовжують трудову вахту — тиждень ударної праці, присвячений УРСР. Наприкінці кожної зміни керівники комсомольсько-молодіжних рапортують про перевиконання норм, називають імена передовиків.

О. КОСЕНКО.

Молодіжний комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 7 січня 1982 року

№ 3 (3043)

Ціна
2 коп.

8 СІЧНЯ — ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ
КІРОВОГРАДА ВІД НІМЕЦЬКО-ФАШИСТСЬКИХ ЗАГАРБНИКІВ

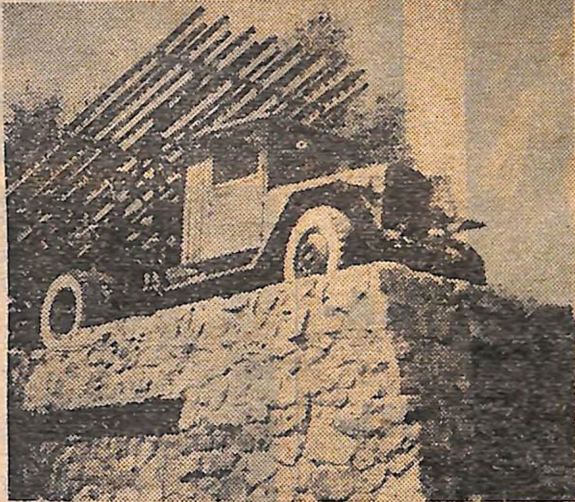
ВІКОПОМНЕ

Завтра на вулицях обласного центру ви зустрінете ветеранів у святковому одязі. На їхніх грудях — сяятимуть ордени і медалі. Вони, колишні фронтовики, прийдуть на «Уроки мужності» і згадають 8 січня 1944 року, вороже угруповання в районі Кіровограда. Вранці

дійської армії генерал-лейтенанта О. С. Жадова, 7-ї гвардійської армії генерал-полковника М. С. Шумилова та гвардійської танкової армії генерал-полковника П. О. Ротмистрова оточили і знищили вороже угруповання в районі Кіровограда. Вранці

кіровоградці зустрічали дорогих визволителів. Нині, коли весь радянський народ готується до знаменної дати — 60-річчя утворення СРСР, — «Уроки мужності» в школах так і називаються: «Нас єдило братерство». Справді, тоді, в грізні ро-

ки Великої Вітчизняної, в бій за Батьківщину пліч-о-пліч ішли сини всіх республік Країни Рад. У боях за Кіровоград, наприклад, брали участь воїни понад 30 національностей нашої Вітчизни. Тисячі з них відзначено високими урядовими нагородами. Росіяни

І. І. Зибін, М. І. Глотов, В. І. Акимов, І. А. Машков, І. Г. Шабанов, К. Д. Шатило, українець Г. І. Панежко, білорус М. П. Котловцев, татари Б. Г. Габдрахманов, З. Ш. Шаймарданов удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

За роки окупації фашисти зруйнували і пошкодили понад 1300 житлових будинків, завдали місту збитків на загальну суму понад 602 мільйони карбованців.

Сьогодні Кіровоград знову помолодів. Місто будується, місто росте. А там, де гриміли бої в січні 1944-го, стоять обеліски.

Фото Б. ГРИБА.

НОВЕ ОБЛИЧЧЯ МІСТА

Напередодні нового, 1982 року я зустрівся зі старим більшовиком Щербом, членом КПРС із 1919 року, ветераном праці, учасником трьох воєн — першої світової, громадянської і Великої Вітчизняної, який довгий час працював і мешкає в м. Кіровограді.

Не впізнаю колишнього Єлисаветграда, — сказав він. — Це зовсім нове місто! Разом з усією країною зростає, крокує вперед Кіровоград — місто на Інгулі, місто машинобудівників, харчовиків, меблярів, будівельників.

За Радянської влади воно стало одним з промислових, культурних центрів республіки. Населення Кіровограда перевищує 240 тисяч чоловік. Це вдвоє

більше, ніж у колишньому Єлисаветграді. Нині в нашому місті кілька парків, скверів, нових вулиць, проспектів, культурно-освітніх закладів.

Виросли й розширилися заводи «Червона зірка», радіовиробів, головне підприємство виробничого об'єднання «Друцмаш» та інші.

В місті є три вищих навчальних заклади. У восьми середніх спеціальних закладах і 12 професійно-технічних училищах навчають спеціальностей понад вісім тисяч юнаків і дівчат.

У колишньому Єлисаветграді було всього 24 початкових, вісім середніх і неопаних середніх навчальних закладів. Сьогодні в обласному центрі в 38 денних середніх загально-

освітніх і вечірніх школах і школах-інтернатах навчається близько 30 тисяч чоловік.

Жителі міста постійно відчують батьківську турботу партії та уряду про дальший розвиток науки, культури, охорони здоров'я і спорту. Дітям, хворим подають понад 700 лікарів.

Сьогодні не можна уявити обласний центр без філармонії і державного українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького — першого на Україні професійного реалістичного театру, якому 1932 року виповнилося 100 років.

Місто стає красивішим, розширяє свої кордони. Ще недавно в його західній частині були пустирі, а

тепер тут появились нові квартали багатопверхових будинків.

Виросли нові корпуси інституту сільськогосподарського машинобудування — одного з наймолодших вузів у країні, технікуму механізації сільськогосподарства. Доповнює архітектурний ансамбль мікрорайону дев'ятиповерховий корпус обласної лікарні.

Генеральним планом забудови Кіровограда передбачається значне зростання його промислового потенціалу, розвиток усіх видів транспорту, розширення мережі навчальних і культурних закладів, побудови підприємств.

О. НАГОРНИЙ,
зав. відділом обласного конкому.

НО-
ВИ-
НИ

Семінар

пропагандистів

В обласному Будинку політосвіти проходить триденний семінар пропагандистів шкіл суспільно-політичних знань. Відкрив його завідувач Будинком політосвіти обкому Компартії України М. Є. Сірик.

З доповіддю «Про підсумки роботи листопадового (1981 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання пропагандистів комсомольського політнавчання» виступив секретар обкому комсомолу В. В. Мальцев.

«Молодь як об'єкт ідеологічних і пропагандистських маніпуляцій сучасного імперіалізму» — такою була тема виступу лектора обкому Компартії України В. О. Гори.

Про наукові методи навчання, шляхи поліпшення засвоєння інформативного матеріалу розповіли присутнім викладачі Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації кандидат філософських наук Р. М. Макаров.

6 січня відбулися секційні заняття. Пропагандисти, які вивчають зі слухачами теоретичні курси «Наша соціалістична спадщина» та «Ідеологічна боротьба і молодь», дістали методичні рекомендації з окремих тем своїх курсів, провели практичні заняття по використанню технічних засобів у навчальному процесі, переглянули ряд нових науково-популярних кінофільмів.

Сьогодні відбудеться конференція по обговоренню книги Л. І. Брежнєва «Спогади».

Для рідної держави

У нього багато учнів і послідовників — молодих хлопців і дівчат, піонерів. Його з правим правом називають учителем.

Та все, як кажуть, по порядку.

Живе в селищі Молодіжному Долинського району Павло Омелянович Кнуренко. Працює своєю, силу рук своїх віддає колгоспові, згодом — цукровому заводу, де вдивився трактора, трудився з механічній майстерні.

Тепер він на заслуженому відпочинку, але без праці не уявляє себе й тепер. Захоплюючої праці для себе, важливої і погрібною для Вітчизни.

Батьківщина наполегли-

во розв'язує продовольчу програму. Посильний внесок у цю справу роблять Павло Омелянович і його дружина, Ольга Василівна.

Торік вони здали державі 150 кілограмів першосортного кролячого м'яса. Як і щороку, відколи господар пішов на пенсію.

— Скільки ж у вас було кролів? — цікавився я у Павла Омеляновича.

— Сорок.

— А чим ви годували їх?

— Хіба мало трав, — пояснює чоловік, — на обочинах доріг, на пустирях, на берегах ставів, на схилах ярів, у лісостугах? Накошую, сушу, везу, годую своїх вуханів.

— Павле Омеляновичу, але ж кролик не прожире траву єдиною...

— Так. До трав потрібна й приправа — кукурудзяне, ячмінне зерно, комбікорм... Необхідну кількість нам виділяє Долинське районне товариство кролівників.

— Чимало мороки з пухнастими — і доглядати треба, і берегти... Чи не було такого випадку, щоб у вас гинули тварини?

— За всі роки — жодного. Кролі люблять догляд, ідеальну чистоту, свіжину. Люцерну, деревій, полин, пирій — без жодної крапельки роси, щоб не вплатилися стебла повитіці, лободи. Води кро-

лі не п'ють улітку, а взимку — тим більше.

— І жодна тварина не хворіла?

— Траплялось. Іноді починають слинитися. Тоді дружина засипає рот їм стрептоцидом, робить стрептоцидні примочки. Одужують — не жалюється на апетит. І ростуть, ростуть... Усі як один — по п'ять, по шість кілограмів.

— Певче, породисти?

— Ні, сірі, заичайні. Але витривалі, бадьорі, веселі.

— Вибачте ще за одне запитання: що ж заробили ви за ті 150 кілограмів?

— Майже 350 карбованців. І для мене на м'ясо лишилось чимало.

— Ви один такий ентузі-

аст у селищі? Воно ж — робітниче.

— Де там один! Усі кролівники селища заготовили для держави 30 центнерів м'яса. Десять із них — кролячого. До нас, ветеранів, по досвід ідуть комсомольці, піонери. Допомагають нам а ми хочемо ачимо їх доглядати вуханів, берегти їх, — секретів у нас немає ніяких.

А є у Павла Омеляновича бажання: цього року здати кролячого м'яса не менш як два центнери, залучити до вирощування кролів ще більше комсомольців і піонерів. Бо це ж — для рідної держави!

То як його не назвати вчителем, добротворцем на землі?

О. МИКОЛАЄНКО.

с. Молодіжне Долинського району.

МОЛОДІ ГВАРДІЙЦІ
П'ЯТИРІЧКИ

3

КОМСОМОЛЬСЬКИМ

ЗНАЧКОМ

Нову овочеву сівалку СО-4.2. до виробництва якої приступає Кіровоградський завод сільськогосподарських машин «Червона зірка», прикрасить зображенням комсомольського значка. За рішенням звітно-виборної комсомольської конференції підприємства шефство над її випуском взяла молодь.

Виготовлення основних вузлів довірено кращим бригадам штампувальників Людмили Костецької, електрозварників Олексія Попова та інших. На складання вже відправлено перші десяти комплекти. Заводський комітет ЛКСМУ створив оперативний комсомольський штаб по шефству над будівництвом цеху металовиробів і дослідно-експериментального заводу Кіровоградського проєктно-конструкторського інституту по ґрунтообробних і посівних машинах. На цьому підприємстві задуми конструкторів втілюватимуться в дослідні зразки сівалок. Спільно з вищою редакцією заводської багатотиражки оперативний штаб проводить тут рейди-перевірки ходу будівництва і монтажу устаткування, порушує актуальні питання у листівках «Єдин будови».

Діяльність комітету комсомолу, штабу по шефству над цими об'єктами схвалено Кіровоградським обкомом ЛКСМУ.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

Великою перемогою — тривалістю аж у десять днів — називають школярі свої зимові канікули. Скільки хороших справ вони встигають зробити в дні цієї перерви! Приміром, у Новгородківській десятирічці № 1 нинішня канікулярна програма дуже насичена й захоплююча. Тут, зокрема, проходять зустрічі учнів з Дідом Морозом та Снігуронькою, з героями вистави за п'єсою Г. Квітки-Основ'яненки «Сватання на Гончарівці» (в ролі Улани — десятикласниця Наталка Ткачук), і з солістами шкільного ВИА «Імпульс» Наталією Кушнір та Галиною Грозною.

Фото С. ФЕНЕНКА.

КА-
НІ-
КУ-
ЛИ

В Е Т Е Р А Н

1922 рік. Харцизьк.

На привокзальній алеї, як завжди в надвечірній час, було гамірно. Молодь стікала сюди з усього міста, щоб прогулятися, розв'язати після нелегкої робочої зміни.

Степан ловив на собі здивовані погляди дівчат. Треба ж таке: в будній день вирядився, як на свято. Тож він почував себе трохи нїккво. Прогулюючись уздовж алеї, він кілька разів уповільнював ходу біля будинку, де містився комсомольський клуб. Але ввійти туди не наважився. Рано серед натовпу перехожих побачив знайоме обличчя.

— Віловийченко! Здоров був!

— Степан! Ог, не гадав, що зустріну тебе... — Мінний потиск рук. — Куди ти зібрався? — Біловийченко хитривато оглянув святкове убрання юнака.

— Хочу до комсомолу вступити. А ось до кого звертаєш і що казати — не знаю.

— Ходімо зі мною. — І Біловийченко рішуче попрямував до комсомольського клубу.

— Ось товариш привів, — сказав він, привітавшись із секретарем комсомольського осередку. — Хоча статися комсомольцем.

Мешкавцем Долинської добре знайомий цей будинок, що стоїть на вулиці Кірова. Живе в ньому Степан Панасович Парасотка — комсомолець 20-х років. Ті,

хто приїздить у невеличке степове місто, нерідко звертають увагу на пам'ятну дошку з написом: «Тут живе знайтий трудівник Долинщини».

— Василь Ніколаєв, — секретар подав руку юнакові.

— Степан Парасотка.

— Значить, вирішив стати комсомольцем? Добре діло задумав. Ну, розкажи про себе.

— Що йому було розказувати?

Син когегара трубною заводу Харцизька. Став робітником у 1920-му, коли виповнилося тринадцять. Приїждив спочатку разом з батьком. Був обрубаним залізом, потім нагрітальником у котельному цеху. Захоплюється спортом. Маччмамо друзів.

На заводі Степан дачно приглядався до комсомольців. Він подружився з молодими активістами Василем Цигаком, Євгеном Зо-

лотухином, Іваном Яхненком, Анатолієм Дядюхином, які становили на підприємстві квітак прогресивної молоді. Цікавився справами першого в Харцизьку комсомольського осередку.

— Оце, мабуть, і все про себе, — закінчив розповідь Степан. І тільки тепер він побачив, що його слухає багато людей, — то прийшли всі комсомольські осередки. Тут же відбувся збори, і п'ятидзятірочний Степан Парасотка став комсомольцем.

Наступного дня на заводі Степан захоплено розповідав про те, як його прийняли до комсомолу, про нїтання, які розгорталися на зборах.

Зі спогадів С. П. Парасотки.

Сьогодні ми подаємо розповідь О. Товстухи про С. П. Парасотку, про його комсомольську юність. О. Товстуха — товариш і соратник С. Парасотки.

«31 грудня 1922 року ми, делегати осередку комсомолу, були на районній конференції в Макіївці. Вона закінчилася пізно. Ми вирішили павіть пішки, а все ж дістатися на перший новорічний вечір, організований у залізничному клубі комсомольцями. Ми йшли по шпалах залізничній. Годинами був лише у Васі Ніколаєва. Час від часу він поглядав на нього. Рано він екомандував:

— Привид, хлопці!

Ми зупинилися. Годинами показував без кількох хвилин дванадцять. Ми заснівали «Інтернаціонал», а коли стрілки зішлись на цифрі «12», дали салют із гвинтівок, яку несли з собою. 1923 рік ми зустріли в дорозі.

Але на новорічний вечір все ж устали».

Новий рік був знаменним для молоді Харцизька. Після того святкового вечора, на який було запрошено чимало неспіваючої молоді, посилилася зацікавленість юнаків і дівчат роботою комсомольців. А в березні того ж року до комсомолу вступило понад 60 чоловік, при партійній організації залізничного депо було створено комсомольський осередок.

ДОРУЧЕННЯ

Якось у містечку появилася яскраві листівки, що запрошували підлітків вступати до організації юних спартаківців. Що то за організація, ніхто не знав. Та незабаром до залізничної школи став навідуватися молодий, веселий хлопчина. Він (то був Степан) знайомився з учнями, швидко знаходив з ними спільну мову, разом вони обговорювали різні проблеми. Степан спілкувався з викладачами. Навколо нього швидко згуртувалася юна. З допомогою шкільних активістів С. Парасотці вдалося за два місяці створити загін юних спартаківців. Багато цікавих справ знайшлося для них.

Зі спогадів Степана Парасотки:

«У комсомольському клубі нам виділили кімнату, де загін збирався. Ми вже мали свій прапор, з одного боку якого було вишито: «Зміна зміни йде, спідку батьків завершує», а на другому — «Майбутнє належить нам». Юні спартаківці, потім уже й піонерські загони з гордістю ходили під цим прапором.

Під цим прапором ми вирушали в походи, заїдалися спортивною підготовкою.

Спартаківці займалися художньою самодіяльністю, грали в струнному оркестрі. Вони давали концерти, вистави для дітей у залізничному клубі, брали участь у медлянках. І незабаром про наш загін пішла добра слава».

Комсомольська біографія С. П. Парасотки є часткою славного, насиченого яскравими подіями життя. І ця біографія ще не закінчена. Як і раніше, Степан Панасович у строю. Він постійно зустрічається з односельчанами, зокрема молоддю. Виступає з доповідями, лекціями.

Комсомольський парт сьогодні відчувається!

О. ТОВСТУХА.

полковник у відставці,
м. Ленінград.

КНИГА НАДИХАЄ

До суспільно-політичних читань по книзі Л. І. Брежнєва «Спогади» в Бібліотеці готувалися старанно. З будівлі кувальни влаштували книжкову виставку: тут і зібрання творів Л. І. Брежнєва «Ленінським курсом», і збірники його статей та виступів, і книги «Мала Земля», «Відродження», «Ціліна».

Читання відкрив секретар райкому комсомолу Володимир Момот. Із великим ентузіазмом про книгу Л. І. Брежнєва «Спогади» виступила викладач Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна О. Д. Браїченко.

— Книга Л. І. Брежнєва — це просто спогади, не тільки розповідь про перемоги, а джерело життєвої мудрості, дороговказ для молоді.

— Її треба читати так, щоб відчувати серцем, що ти — продовжувач великих звершень старших поколінь, — відзначив у своєму виступі студент-історик педагогічного інституту, позаштатний лектор обласного комсомолу Юрій Воронов, виступ якого супроводили вдало дібрані фотокордажі, кінофільми.

— Л. І. Брежнєв пише про початок своєї партійної роботи: спершу завідував відділом, а в лютому 1939 року його обрали секретарем по пропаганді Дніпропетровського обласного комітету КП(б)У, — так почав свою розповідь про зустріч із Леонідом Іллєвичем Брежнєвим член КПРС із 1920 року Петро Назарович Радкевич. У травні 1939 року йому, директору школи в селі Рибальському, запропонували працювати редактором газети. Леонід Іллєвич Брежнєв особисто зустрівся з ним, поговорив, висловив надію, що роботу буде поставлено якнайкраще. І не починався. Десять років віддав Петро Назарович журналістичні перші, ніж знову повернувся до роботи вчителя.

Комсомольці і молодь міста разом із тими, що виступали, ще раз перегорнули сторінки «Спогадів», відчували надихаючу силу простих і мудрих слів великого борця за мир, Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєва.

О. БРАЙЧЕНКО.

РОЗУМІТИ МУЗИКУ

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

На полицях нашої бібліотеки юні любители музики знайдуть багато нових книг про радянських та зарубіжних композиторів, видатних митців сучасної естради, про те, як назвистися розуміти музику.

Ось розсета А. Кльоноза «Симфонія із сюрпризів». Про що розповідає ця книга, названа за однією із симфоній Й. Гайдна? Про нелегку працю музиканта, про пошук, боротьбу за створення прекрасного, ім'я якому — Музика. Книга адресується школярам середнього і старшого віку, але немало цікавого в ній знайдуть і дорослі.

Науково-художню книгу «Про трюхи китів і про інші цікаві речі» (видавництва «Веселка») композитор Д. Кабалевський написав для своїх юних друзів, з якими він часто зустрічається і для яких багато пише. На сторінках книги вони зустрінуться з композиторами різних країн світу, знайдуть відповіді на хвилюючі питання.

Великий інтерес молоді до естрадної музики. Під неї ми робимо гімнастику, лягаємо спати, відпочиваємо. З поїзді, на пляжі, у квартирі, навіть у лікарні — всюди можна почути естрадні мелодії. Про роль естради в сучасному житті людини й розповідає книга А. Коннікова «Світ естради».

«Один проти десяти» — так називається повість А. Згержа про життя азильного композитора Людвіга ван Бетховена. «Він найгероїчніша сила в сучасному містечку». Він найбільший і найкращий друг усіх, хто страждає і бореться», — сказав про Бетховена Гомен Роллан. Розповідь про долю композитора розгортається на фоні історичних подій того часу.

Музика Д. Шостаковича — вічно живе містечко. І скільки б років не минуло, де б не звучала П'ята чи Сьома симфонія, люди завжди казатимуть: «Це прекрасне». Його музика — літопис великої епохи. Про це йдеться в книзі Н. В. Лук'янова «Д. Д. Шостакович».

В. КОЗЛОВА,

зав. відділом нотно-музичної літератури обласної дитячої бібліотеки імені А. Гайдара.

РОЗДІЛ

ЧЕТВЕРТИЙ.

ЧОРНА ТІНЬ

Морозівка потонула у шпінатному морі. З краю в край вигривала золотиста пелюстка туману, золотисті хвилі, і мовчазна радість колосів, і мовчазна радість колосів. А тіло — вона тоді називалася «Оборона країн» — успішно виконувала план хлібогосподарства. Дуже са всім, мабуть, раділи молоді голови. Значить, недаремно він ступався в людські душі. Як самозвідно виборювали колосів, і цей урожай! Та і сьогодні село не знає ні дня, ні ночі: всі живуть одним прагненням — швидше віджигувати.

Завітали люди коням гриви, прикрасили вози польовими китками, — потаїлися до Олександрії залити підвіз до добрим зерном. Сіли раз він, Іван Олександрович, спорядили такі червоні валяки! А та, морозівка, найперша казачка, і в пам'яті зостанеться. І радісний гомін людський, і нісське хрюпіння, і посміхання возів на курному шляху до районного центру. Тим шляхом йтиме він додому з красивою селянською дівчиною. Тетяною Зарядкою, йтимуть у гості до батьків, в Олександрію, побравшись на цистеру, на довіч, чесні літа. Не було у них ні бучного веселля, ні достатку великих, а були щирі, закохані серця та ще віра в те, що життя розділятиме, як колосина ніна.

Лягали під ноги кілометри. Минали дні, спинали літа... І було у молодого подружжя велике щастя: квітчати ліву колосину для щастя Вітчизни, рости дітей. А чорна тінь кошлати грилом нависла над світом із Заходу. Репродуктор біли контори «Оборони країн» давала частіше співати «Если завтра война, если завтра в поход...». А зніна вже йшла — неслася жарстою. Йшла, щоб справляти приватний свій бенкет...

РОЗДІЛ П'ЯТИЙ.

ЕВАКУАЦІЯ

Того дня Іван Олександрович виїхав у районний центр мало не до сходу сонця. Повернувся пополюдні — в дорожньому поросі аж змарнілий з лиця; не заважаючи до контори. А незабаром зібрав тут людей на невеличкій розмові.

— Товариші! Все господарство колгоспу евакуйовано. Наше завдання — не залишити фашистам ні зернини...

Вдень і вночі відправляли колгоспне добро на схід. Курним крутошляхом, нім так весело поспівали червоної хлібні валяки, потяглися гурти колгоспної худоби. Дядьки, поганяючи коней, але спільовували в дорожню пілюну допалені цигарки з ботом поглядати на село, що тануло за горами.

Та навіть жінки процідили з ним без розпачу: вірили, що настане світла днина, приїде край ворогів і навал. А поки що далеке казахське село Мамонівка мало поділити хліб свій і дах над головою з евакуйованими колгоспниками. І казахські жінки разом з українками з тривогою чекали жадних солдатських трикутників.

Попона серед евакуйованих не було. Давши лад громадському добру, попросив

ся на фронт. У райвійськової запропонували виїхати в глибокий тил — там потрібні були хороші організатори виробництва. Але комуніст рвався в біт. На передову — туди до піччю стали сини однієї матері — Вітчизни.

І в військоматі задовольнили його прохання.

РОЗДІЛ

ШОСТИЙ.

КРУТА ЗИМА

Люта казахська зима по самі дахи засніжала Мамонівку снігом. Він ішов уже кілька днів — колосний, пухлячий. Ішов, то на мить затихав, то знову і знову розривав сніг, мов ярмаркову карусель. І почалося все незрозуміло, не так, як дома, на Україні. В обід ще світло, сонце, потім у небі високі, морозні, появилася хмара. Іона росла на очах, і сонце за мить заховалося в снігові пелени. А ще за мить не стало видно й кошар на околиці села.

Напомацки Тетяна Олександрівна та ще дві-три жінки, що разом з нею конячиною везли до кошар сніг, відшукали шлях до мети. Кошара була стара, перекинута, але всередині можна було заховатися від снігу. Жінки — де й сила злилася — швидко перенесли сніг всередину, розпростили коні й завели сюди ж. Думали, може вийдеться виходити. А ввечері, коли сутінки, драгнеті, мов кіські, позавоювали всі шпарини в даху, кризь їм пробивався сніг, зрозуміли, що тут доведеться й ночувати.

У гутку кошар знайшли сніг, напомацки постелили. Розмов майже не було. У кожній — свої думки, своє горе. І горе — на всіх одне: війна. У Тетяні на фронті чоловік. Як він і де?.. Ші слуху, ні духу. У Айгюль на фронті батько. Теж нічого не знає. А от Павліна... В бою під Мінськом згорів у танку її чоловік. Одержала похоронку — і наче розулилася говорити.

Мовчали жінки. Люгувала завірюха. Стиха озвучились овечки, в тісній гурт збігалися, грюючи одна одну боками. Ніч перемагала, і Тетяна Олександрівна відчула, що поринає в сон. Запах сніга та овече бекання нагадали їй далеку Україну. Рідну Морозівку.

Евакуйовані з неї втрощ: Іона, син Гена і дочка Ліда. Гена — тут уже — дуже захворів: дифтерія підкошила. Лікарі так і не змогли нічим допомогти. Тут, на казахській землі, що стала їм другою домівкою, виросла невеличка дитина мотилів.

Казахські жінки та сусідні евакуйовані спорядили дитину з останню дорогу. Як могли, втішали молодшу матір...

Зимовий ранок пробрався кризь шпарини в даху вже не сніговими струменями, а пасмами темно-блакитного світла, і треба було рушати додому.

Жінки кинулися до дверей. Та двері не відчинилися, хоч як не налягали на них плечем тендітна Айгюль. На допомогу стала Тетяна, потім Павліна, і зшоді між старими, видубілими на степових вітрах дошками та одірками появилася смуга світла. Айгюль цюсє сидито казала по-казахськи, і зрозуміли запитальні погляди подруг, повторила вже по-російськи.

— Замело нас, дівчата. Всю ж ніч сніг ішов. Тепер не скоро виберемося...

Вибрався з кошар справді не скоро. Добру годину снігали двері, здіймаючи снігову курлях. І аж коли вилами та лопатою розштурхали всередині сніг і цизоні вибралася тоненька, мов лозина, Айгюль, справив пішій швидше. Сніг від дверей відкидався, налягали в сніг коняки і вже тоді озирнулися навколо.

Пухлястим незайманим килимом сяла степова річнина. Ген там, удалий піднімався сніг дими над залесеною по стріхи Мамонівкою. Сніг, пробиваючись, кризь високі смугасті хмари, обцідло погінду днину.

Додому поверталися знесилені. Айгюль стіха засніжати якусь неслас казахську пісеньку. Перекидала потім дим подруг: «Сонце несе нам радість. Коли світить сонце, степ оживає і танує. І серце казахів співає про радість. Про степ. Про те, що сонце не боїться ніяких хмар...»

Стільки літ минуло, а мелодія тієї символічної пісеньки й досі намагається Тетяні Олександрівні. Повернувшись тоді до села — забігав додому поспішати і поспішати на дітей, котрих залишила на стару казахську казачку. Чиста снігова ковдова на подвір'ї була вже притоптана, і все ж їй одразу впади у вічі такі знайомі стіди. Обч них нерівно летіли дві дна — мовби люди на йшла, важко спираючись на милі чи то на цівки.

Тетяна Олександрівна стрімголов кинулася до хати і закричала на порозі: на старій табуретці сидів Іван Олександрович з милими в руках.

РОЗДІЛ СЬОМИЙ.

У ДАЛЕКОМУ

ТИЛУ

Солдатська доля була прихильною до Івана Олександровича. Вважали, на фронті з перших місяців війни. Не раз ходив у розвідку і під кіндзальним ворожим поном повертався з «язиком» до своїх. Не раз під самим носом у фашистів пробрався, ся з бойовими побратимами до залізничних мостів, щоб за мить залітали вони горою металу. А кулі обходили стороною мічного, статечного чоловіка.

Та в 1943-му вони скопили його на полі бою, щоб уже ніколи не бачити солдат повернувшись в рідну роту. Поранення в ноги було дуже тяжким, постраждали кисті. Довгі, болючі місяці по госпітальх закінчилися евакуацією в далекий тил.

— Це остаточно, — зтомлено сказав голова військової медичної комісії. — Після такого поранення на фронт не повертаються.

І ще додав:

— Знаю, пововав ти, солдате, музично. Вірно: і в тишу ти строю не залишав. Адрже — комуніст...

— Комуніст! — тихо відказав Попов. І аж зуби зціпили від болючої думки: — І — інвалід! — Він же був головною колгоспу, він же ті колгоспні поля знає, як власну долону — обходячи їх уздовж і впоперек. А тепер?

З тими невеселими думками прийшов і в Мамонівку. Добрі люди допомогли розшукати домівку, де зупинилася Тетяна Олександрівна з дітьми. Тут і дізнався, що Гена вже немає...

Пенує батківське горе. Не так скоро його загасити. За тією бідою наче й болю ран не відчувати. Тренувати покаянну ногу до сьомого поту — хай аж сльозами очей — ані слова.

А як тільки зіп'явся мігіння на ноги, попросив мати Тетяну Олександрівну:

— Знаєш, мати, це ж сьогодні партбори в колгосп. Ти мені допомож, бо сам я не допоможу... — І вину тато розвів руками, ніби пошував себе винним чи то за свої рани, чи то за сльозами очей — ані слова.

І, помітивши, що дружина хоче цюсє заперечити, не дав нічого їй сказати: — Ну, Тетяно, ходім, бо йти ж далеченько...

(Далі буде).

«ДЕЛЬФІН» ПОСМІХАЄТЬСЯ

Три дні під склепінням плаваючого басейну ДЮСШ обласного спорткомітету не встигав різноголосі дитячий гомін. Ішли Всесоюзні заочні змагання за програмою «Вселенний дельфін» на призи газети «Советский спорт». У них узяли участь вихованці дитячо-юнацьких спортшкіл Олександрівки. Світловодська і Кіровоградська (віком десять — одинадцять років).

Десять різних видів плавання розіграли хлопчик і дівчатка. Із самого по-

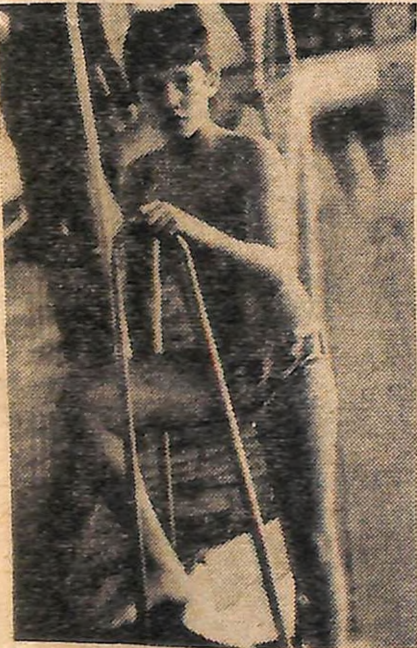
чатку лідерство захопили юні господарі басейну. Вони виграли всі вісім естафет 8х50 метрів — вільним стилем, брасом, на спині та батерфляєм. І в особистому заліку показали непогані результати. Набравши 4272 очка, команда кіровоградців стала переможницею турніру. 3182 очка у олександрівців, 2379 — у світловодців.

У сумі багатоборства перше місце серед дівчаток старшої групи посіла світловодська плавниця

Наталка Яценко, друге й третє — кіровоградці Оксана Чухрай і Таїя Шаткіна. У хлопчиків найкращими були Вадим Сахарук та Олег Посередничков (Кіровоград), Володимир Шаповалов з Олександрії.

У молодшій групі високі результати на всіх дисциплінах показали світловодці Олена Резникова і Олексій Стахов, кіровоградці Олена Чухай і Сергій Бершадський, олександрійці Олена Оверчова та Ігор Петруха.

Р. ФІЛЬЧИК.

На знімках: переможець у багатоборстві В. САХАРУК; срібна призерка О. ЧУХРАЙ.

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

(Продовження.
Поч. у № 2 за 5 січня ц. р.)

1982 рік — рік 60-річчя утворення СРСР. Тим-то кінематограф уже з першого місяця представить глядачам чимало картин, які розповідають про великі завоювання Жовтня, про боротьбу радянського народу за комуністичні ідеали, про непереможну силу дружби. В січні на екрані вийде багато нових стрічок кіностудій Москви, Ленінграда, Свердловська, України, Азербайджану, Грузії, Литви, Латвії, Естонії.

З них в окремий розділ можна виділити фільми, присвячені темі Великої Вітчизняної війни. Бо ніколи не згасне в народі пам'ять про своїх воїнів-визволителів, не перестануть дивуватися народи світу мужності і нескористості наших захисників.

Центральна студія документальних фільмів виносить на суд глядачів картину «Крах операції «Тайфун», присвячену 40-річчю битви під Москвою. Автор сценарію і режисер — В. Худяков.

Про подвиг простої російської жінки, яка в роки Великої Вітчизняної війни ціною власного життя врятувала одинадцять дітей від ворожого полону і смерті, розповідають драматург С. Поляков і режисер-постановник Наталія Трошенко в кінодрамі «Командантська година». Створено її на кіностудії «Ленфільм». У ній знялися Галіна Макарова, Ірина Резнікова, Андрій Толубєв, Іван Сидоров.

Новий фільм кіностудії імені М. Горького присвячений льотчикам, що їх виховав Ленінський комсомол. Багато з них загинуло смертю хоробрих.

У нашій області добре відоме ім'я відважної льотчиці Героїні Радянського Союзу А. Худякової. Саме про таких сміливих та безстрашних дівчат, як

Худякова, розкаже фільм «У небі «нічні відьми». Вони воювали на нічних бомбардувальниках По-2, наводячи жах на фашистів, і ті називали їх «нічними відьмами». Дівчатом це прізвисько було до вподоби...

Режисер — постановник фільму — колишній командир ланки нічних бомбардувальників Герой Радянського Союзу Євгенія Жигуленко. В головних ролях — Ніна Меньшикова, Валерія Заклуїна, Валентина Трушніна, Яна Друж, Сергій Мартинюк, Діма Замулін.

Глядачі ознайомляться з новою роботою Литовської кіностудії — «Подорож до раю». За жанром це психологічна драма про кохання. Події відбуваються в Литві наприкінці минулого століття. В основі сценарію фільму покладено новелу Германа Зудермана «Подорож до Тільзіте». Постановку стрічки режисер Арунас Жебріонас, відомий по фільмах «Живі герої», «Дівчина і

луна», «Маленький принц», «Красуня», «Горіховий хліб». Ролі виконують Альгірдас Латенас, Ріманта Крілавічюте, Вітаутас Паукшта та інші. Ще свіжі в пам'яті глядачів-кіровоградців зустрічі з артистами кіностудії імені О. Довженка, які нещодавно побували в області. Всіх, безперечно, зацікавила розповідь лауреата республіканської комсомольської премії імені М. Островського Сергія Іванова про його роль у фільмі «Ранок за

вечір мудріший». Приємно, що ця лірична комедія, створена на студії імені О. Довженка режисером О. Муратовим, ітима в багатьох кінозалах області, і глядачі знову зустрінуться з улюбленим «кінком-стрибуном».

Нова зустріч із популярною актрисою Людмилію Гурченко чекає шанувальників кіно в ліричній трагікомедії «Кохана жінка механіка Гаврилова». В ній — і глибокі почуття, і палкі пристрасті, і сиринжне кохання, і викрадення нареченої. У фільмі знімалися також Євген Євстигнєєв і Сергій Шакуров. Постановку картину на «Мосфільм» режисер П. Тодоровський, наш земляк.

На екрані області також виходить новий італійський художній фільм «Христос зупинився в Ебелі» одного з найвизначніших італійських кінорежисерів Франческо Розі. Стрічка удостоєна Золотого призу XI Московського міжнародного кінофестивалю. Це — своєрідна розповідь антифашиста, засланого в одне із сіл півдня Італії в пору панування в країні фашизму. В картині знімалися Джан-Марія Волонте, Паоло Боначеллі, Франсуаза Сімон.

С. ІПЛЯШЕНКО,
редактор обласного управління кінофікації.

Четвер

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — «Російський візерунок». Фільм-концерт за участю Державного хореографічного ансамблю «Берізка». 10.00 — Художній фільм «Тринадцять». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний фільм «Голова». «Наташа». «Діалог про майбутнє». 15.40 — Романс О. Даргомижського та М. Мусоргського у виконанні А. Привалова. 16.15 — Шкільна школа. 16.45 — Прем'єра художнього телефільму для дітей. «Павел втручається». 5, 6 і 7 серії. 18.15 — Ленінський університет мистецтв. 18.45 — «Сьогодні у світі». 19.00 — На сімейну раду. 19.30 — Прем'єра художнього телефільму «По слідах безвісти пропалого». 21.00 — Програма «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Парне катання. Коротка і довільна програма. По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «Срібний дзвіночок». 16.30 — «Тринадцять». Молодіжна передача. 17.20 — «Радужні досвід, проблеми». 17.50 — Н. т. «Петрушка розповідає». Дяльковська вистава. (Кіровоград). 18.15 — «День за днем». (Кіровоград). 18.30 — К. т. «Голубі концерти». (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Музичний телефільм «Ти знайдеш мене». 20.20 — Концерт. 20.45 — «На добраніч, діти!». «Час». 21.35 — Художній фільм «Не журись!». По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

18.35 — «Душі моєї парити». Фільм-балет. 19.45 — «Вечірня казка». 20.00 — «Творчість народів світу». 20.30 — Чемпіонат СРСР з водного поло. 21.00 — «Час».

П'ятниця

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Нові музичні фільми «Візерунок» казка». «Халіф-телека». «Мороз Іванович». 9.20 — Іскри і танці народів СРСР. 9.55 — Художній телефільм «По слідах безвісти пропалого». По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Документальний телефільм «ВАЗ: учора, сьогодні, завтра». 15.40 — Російська мова. 16.10 — Концертний зал теледзвіну «Орля». 17.00 — Підмосковні зустрічі. 17.30 — Спорядж. 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Свіве наводний артист РРФСР Г. Васильєв. Фільм-концерт. 19.15 — Життя науки. 19.45 — Прем'єра художнього телефільму «Перехідний вік». 21.00 — «Час». 21.35 — Театральні зустрічі. По закінченні — Сьогодні у світі.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Тринадцять». Молодіжна передача. 11.25 — Художній фільм «Не журись!». 12.55 — «Мистецтво мистецтв». 14.00 — До 60-річчя утворення СРСР. Кінопрограма «По Радянській Вірменії». 16.00 — Новини. 16.10 — К. т. «Срібний дзвіночок». (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 16.30 — «Рішення XXVI з'їзду КПРС у дії». «Ручну працю — на плечі машини».

з 7 по 10
січня
1982 року

17.05 — Фільм-концерт. 17.30 — «У нас у колективі». 18.00 — «Крайня комсомолька». 18.30 — «День за днем». (Кіровоград). 18.45 — Оголошення. (Кіровоград). 18.55 — Фотохроніка. (Кіровоград). 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. Творчий звіт майстрів мистецтв і художніх колективів Чернівецької області. Трансляція з Палацу культури «Україна». В перерві — «На добраніч, діти!» По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

20.35 — Концерт. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «День моєї сніви».

Субота

ЦТ

8.00 — «Час». 8.40 — Вистава Буратино. 9.10 — Фільм-концерт «Струни серця». 9.40 — Для нас, батьки. 10.10 — Радіо і життя. 10.45 — Веселий. IV Міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Чи дозго житимуть старовинні пісні?

(Норвегія). 11.20 — Коло митаря. 12.05 — 2-й тираж «Спортивного». 12.10 — Комора епохи. 12.55 — Розачет С. Рахманінова у виконанні О. Мясеннікова. 13.15 — Перемоги. Клуб фронтових друзів. Зустріч ветеранів 1-ї ударної армії. 14.30 — Новини. 14.45 — Художній телефільм. 15.15 — Тележурнал «Спідружність». 15.45 — У світі тварин. 16.55 — Бесіда політичного оглядача Л. Волкессенського. 17.25 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Довільна програма. 17.55 — «За нашими зйомками». Музична програма. 18.35 — Документальний телефільм «Байрама». 19.35 — Вперше на екрані ЦТ художній фільм «Зоря припадлого неба». 1-а серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Довільна програма. 22.15 — Молоді і ритми зарубіжної сестри. По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «Радянська пісня». 11.20 — Доброго вам здоров'я. 12.00 — Церква програма 12.15 — «Імпульс». Науково-популярна передача. 12.45 — Для дітей. «Свято новорічної зими». 14.15

«Погляд у майбутнє». 15.15 — Музичний фільм для дітей «Пригоди капітана Врунгеля». 1-6 серії. 16.10 — А. Хачатурян. «Спартак». Вистава. 18.45 — «Слаби музеїв України». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Перемоги. «Естафета кіно». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Здрастуйте, я прийшов». По закінченні — Новини.

ЦТ (IV програма)

8.15 — «Якщо хочеш бути здоровим». 8.25 — Науково-популярний фільм. 8.40 — «День моєї сніви». Художній телефільм. 9.45 — «Ранкова пошта». 10.15 — «Веселі старты». 11.00 — Концерт. 11.25 — «У світі єдиний». 11.55 — Концерт. 12.35 — Художній фільм для дітей «Зірковий». 13.55 — Програма телебачення Білоруської РСР. «Віолетові картини». 14.25 — Телефільм. 14.55 — Концерт. 18.55 — «Ермітаж». 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Спортивна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній фільм «Дванадцять ніч».

Неділя

ЦТ

8.00 — «Час». 8.45 — Концерт. 9.30 — Будильник. 10.00 — Свіжу Радянському Сюзі. 11.00 — Програма «Здоров'я». 11.45 — «Ранкова пошта». Музична програма. 12.15 — Хочу все знати. Кіножурнал. 12.30 — Сільська година. 13.30 — Музичний тиждень. 14.00 — Свято новорічної зими у Кіровоградському Палаці з'їздів. 15.00 — Путівка в життя. 15.55 — Концерт мистецтв

мистецтв у Колонному залі Будинку спокон. 16.40 — Клуб інтелектуалів. 17.40 — Музичний фільм. 18.00 — Міжнародні папери. 18.45 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Спортивні танці. Довільна програма. 19.40 — Вперше на екрані ЦТ художній фільм «Зоря припадлого неба». 2-а серія. 21.00 — «Час». 21.35 — Чемпіонат СРСР з фігурного катання. Показові виступи. По закінченні — Новини.

УТ

10.00 — «Актуальна камера». 10.35 — «В світі єдиний». 10.40 — «Прогноз». 11.25 — Музичний фільм для дітей «Пригоди капітана Врунгеля». 7-13 серії. 12.30 — «Народні таланти». 13.05 — Для дітей. Художній фільм «Дубравна». 14.25 — «Сніг солдата». 15.25 — «101-82». 16.15 — Зустріч у молодіжному клубі. 17.20 — «Знається діло». 18.20 — «Пісня скликає друзів». 19.00 — «Актуальна камера». 19.30 — Музичний фільм. 19.50 — В. Шенієн. «Річард III». Вистава. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — Продовження вистави «Річард III». У перерві — Новини.

ЦТ (IV програма)

8.00 — Ранкова гімнастика. 8.20 — Науково-популярний фільм. 8.40 — Художній фільм «Дванадцять ніч». 10.05 — «Зустріч з театром». 19.00 — «Ермітаж». 19.30 — «Вечірня казка». 19.45 — Спортивна програма. 21.00 — «Час». 21.35 — Художній телефільм «Анна-протестантка».

В. о. редактора
А. РОМАНЮК.

«Молодой коммунар» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кировоград,
вул. Пуначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відділу загального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; відділу пропаганди — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-45-35; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кировоград, вул. Гілки